

det saaledes for mig, at der er Sandsynlighed for, at de to Partier finder hinanden, men der er alligevel en hel Del Ting, som efter min Opfattelse maa støde paa meget store Vanskeligheder. Gennem de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. P. Munch har fremsat, er den højtærede Forsvarsminister antagelig blevet klar over, at han for at faa sine Lovforslag gennemført bl. a. maa have Minemateriel, nogle smaa radikale Miner maa til, ellers faar den højtærede Forsvarsminister ikke sine Forslag igennem Folketinget. Der er ogsaa en anden Ting med Hensyn til Søforsvaret; den højtærede Forsvarsminister maa være forberedt paa, at der fra radikal Side vil blive stillet Forslag om Torpedobaade, Torpedomateriel. Det vil naturligvis blive interessant at se, om den socialdemokratiske Regering og Socialdemokratiet kan gaa med til saadanne Forslag. Jeg kan yderligere tilføje, at det skulde undre mig noget, om man ikke fra radikal Side ogsaa bestemte maa anmode om nogle smaa radikale Kanoner, med andre Ord et Artilleri. Det gaar jeg nemlig ud fra som givet, naar jeg tager Hensyn til det Standpunkt, som den radikale Gruppe havde her paa Rigsdagen i 1922, det er jo ikke ret lang Tid siden, og jeg skulde dog tro, at de nogenlunde vil holde fast paa de Principper, der var nedlagt i deres Forslag i 1922, og ikke saadan fuldstændig er parate til at løbe fra dem og fuldstændig gaa over til det socialdemokratiske Afrustningsforslag. Jeg tror derfor, at den højtærede Forsvarsminister maa være forberedt paa, at der vil blive stillet Ændringsforslag i den Retning, jeg her har antydnet. Saa kommer man naturligvis til det Spørgsmaal, som stadig er blevet gentaget her, det er et nyt Slagord, der er blevet kastet ind i Debatten, man har hørt det før, men det er stadig blevet gentaget, og jeg forstaar, at det i særlig Grad skal anvendes, naar vi kommer ud til politiske Møder. Naar man hører den Slags Udtalelser, saadanne Slagord alt for tidt af den ene efter den anden fra de to Regeringspartiers Side, faar de en fraseagtig Karakter. Det nye Slagord gaar ud paa, at det, vi var med til at gennemføre i 1922, var noget i Retning af en Krigsrustning; det er nu saadan et bombastisk Udtryk, det er, som om vi var nogle Mennesker, der virkelig gennem Ordningen af 1922 havde skaffet Landet en Krigsrustning, at vi ikke alene skulde forsvare os, men muligvis gaa ud over Landets Grænser, og saa kommer de med deres Politivagt, politimæssigt udstyret paa den anden Side.

Men hvis man nu skal have alle disse forskellige Ting, jeg her har nævnt, Torpedoer, Miner og Kanoner, kunde der være Grund til at spørge: hvornaar holder Krigsrustningen op, og hvornaar begynder det politimæssige Udstyr? Det var rart at faa klaret, hvor man her kan skelne, hvornaar man har Krigsrustningen, og hvornaar man har det politimæssige Udstyr. Jeg minder, som sagt, om de Radikales Forslag i 1922. Jeg skal ikke komme dybt ind paa det, men jeg minder om, at de stillede Forslag om, at der skulde indkaldes til Hæren ca. 3 000 Mand. Det vil altsaa sige, at naar Hæren blev mobiliseret, havde vi en Styrke af 30—40 000 Mand delt i 2 Divisioner, som hver bestod af 3 Fodfolksregimenter, 1 Artilleriafdeling, 1 Pionerkompagni og 1 Telegrafkompagni, vi havde kort sagt det hele, naturligvis ganske en miniature, men vi havde det hele ogsaa hvad Befalingsmænd angik. Der savnedes ikke et Led, og det skal blive interessant at se, om man fra socialdemokratisk Side kan tiltræde det Forslag, der fra radikal Side var fremme i 1922. Og naar der tales om Søforsvarsordningen, saaledes som der blev stillet Forslag om den fra radikal Side med 6 Vagt- og Inspektionsskibe, 24 Torpedobaade, 2 Mineskibe — jeg tror, der i alt var 36 Fartøjer med en Tonnage af 19 500 Tons —, er der dog et Stykke Vej til 19 500 Tons fra det, den højtærede Minister stiller Forslag om her.

De Bemærkninger, jeg i det hele taget har at gøre, skal særlig være rettet til det ærede Medlem Hr. P. Munch og den højtærede Forsvarsminister. Det ærede Medlem Hr. P. Munch bliver altid noget ubehageligt berørt, naar man kommer ind paa at omtale hans Optræden under Krigen. Ærede Medlemmer, der vil læse mit Foredrag forleden igennem, vil vide, at jeg ikke i særlig Grad dvælede ved det, det var i Virkeligheden kun ganske i Forbigaaende, netop for at bevise noget ganske bestemt, som jeg vilde have frem, nemlig Urimeligheden i det Standpunkt, det ærede Medlem indtog, i hans Udtalelser før Krigen og efter Krigen og hans Handlinger under Krigen. Det var mig om at gøre at faa det Forhold frem i fuld Belysning, og derfor nævnte jeg ganske i Parentes Tunestillingen. Jeg sagde nemlig, at hvis det er rigtigt, hvad der bliver paastaet den ene Gang efter den anden fra radikal Side, at fremmede Krigsskibe kunde ligge nede i Køge Bugt og bombardere Hovedstaden, var det ganske urimeligt, ganske meningsløst, ganske uforsvarligt, man kan næsten ikke bruge et Udtryk, der er stærkt